

✠ SERAFIM

Arhiepiscop ortodox român al
Germaniei, Austriei și Luxemburgului și
Mitropolit al Germaniei,
Europei Centrale și de Nord

*„Caută pacea și o
urmează pe ea“*

(Psalm 33, 13)

Pastorală
la Învierea Domnului

2026

**„Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase;
astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat.**

**Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine;
Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule,
întru Împărăția Ta”**

(Cântarea a 3-a de la Utrenia Paștilor)

Însemnare

Preacucernicii Părinți vor citi Pastorală în biserică, în prima zi de Paști. În filii se va citi a doua zi, la Sf. Liturghie

**prin Harul lui Dumnezeu
Arhiepiscop ortodox român al Germaniei,
Austriei și Luxemburgului și
Mitropolit al Germaniei, Europei Centrale și de Nord**

Iubitului cler, cinului monahal și dreptmăritorilor creștini din această de Dumnezeu păzită Arhiepiscopie, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi părintească binecuvântare.

„Caută pacea și o urmează pe ea” (Psalm 33, 13)

Preacuvioși și Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Hristos a înviat!

Învierea Domnului, pe care o sărbătorim astăzi cu inimile pline de bucurie, este numită de cântările Bisericii: „împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor”. Slujbele Bisericii din tot anul, dar mai ales cele de Sfintele Paști și până la Înălțarea Domnului sunt de o mare adâncime mistică și de o frumusețe rară. Ele ne luminează mintea, ne încălzesc inima și ne dau curaj în purtarea crucii suferințelor și a necazurilor. Mântuitorul Iisus Hristos prin Învierea Sa a biruit moartea, a zdrobit puterea diavolului și a păcatului, cu toate urmările lui: boli, neputințe de tot felul, inclusiv moartea.

Cine crede din toată inima în Hristos Cel Înviat și se unește cu El prin rugăciune, devine biruitor în toate, nu se teme de nimic, nici chiar de moarte. Nimeni nu se întoarce de la o slujbă a Bisericii, îndeosebi de la Sfânta Liturghie, așa cum a venit, ci ușurat, mângâiat, întărit sufletește, pentru că orice slujbă la care participăm cu toată ființa revarsă

În inima noastră harul și puterea Învierii. De aceea, să venim cu drag la biserică, să fim atenți la toată rugăciunea și cântarea, pentru ca ele să pătrundă în inimă, acolo unde sălășluiește Dumnezeu.

Cei dintâi care L-au văzut pe Mântuitorul Hristos înviat n-au fost Apostolii, ci femeile mironosițe: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, Salomea și altele împreună cu ele, care în ziua cea dintâi a săptămânii, duminică dis-de-dimineată, au alegeat la mormânt ca să unghă cu miresme trupul Domnului. Știau că mormântul fusese pecetluit cu o piatră mare și era străjuit de ostași. Și totuși nu s-au temut, ci pline de curaj au pornit spre mormânt. Iar acolo, spre uimirea lor, au fost întâmpinate de Mântuitorul Înviat care le-a spus: „*Bucurați-vă!*” (Matei 28, 9). Aceasta a fost răsplata credinței neclintite și a dragostei lor pentru Cel care a făcut cu ele și cu mulți alții atâtea minuni. **Orice faptă bună, săvârșită cu osteneală și curaj, este răsplătită de Domnul cu bucurie și pace în suflet.** Câte credincioase, până astăzi, sunt ca femeile mironosițe de odinioară, atașate trup și suflet de Mântuitorul și de Biserica Sa!

În aceeași zi, seara, Mântuitorul S-a arătat și Apostolilor, care stăteau închiși de frica iudeilor într-o casă din Ierusalim. Intrând la ei prin ușile încuiate și stând în mijlocul lor le-a zis: „*Pace vouă!*” Apoi „*a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute*” (Ioan 20,21-23). Primele cuvinte adresate de Mântuitorul înviat Apostolilor au fost deci: „*Pace vouă!*” Încă de la Nașterea Domnului, în Betleem, îngerii cântau deasupra peșterii: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voire!*” (Luca 2,14).

Mântuitorul Iisus Hristos a venit în lume tocmai ca să-i elibere-

ze pe oameni din robia păcatului și să-i împace cu Dumnezeu și pe unii cu alții. **Pentru că păcatul, care este neascultare de poruncile lui Dumnezeu, ne desparte de Dumnezeu și ne desparte unii de alții, semănând vrăjmășie între oameni.** De aceea, știind neputința firii omenești, înclinată spre cele rele din tinerețe, Mântuitorul a dat Sfinților Apostoli – și prin ei urmașilor lor, episcopi și preoți – puterea de a ierta păcatele oamenilor, dacă aceștia le mărturisesc cu părere de rău înaintea duhovnicului.

Iubiți credincioși,

Cuvântul „pace” apare în Vechiul și Noul Testament de peste patru sute de ori. Pacea înseamnă liniște sufletească și armonie cu Dumnezeu și cu oamenii. Cine nu dorește să se bucure de pace în inima sa și de pace în lume? Toți oamenii! Pentru că Dumnezeu ne-a creat ca să ne bucurăm de viață și să trăim în armonie unii cu alții. Fericitul Augustin (+430) zice: *„Ne-ai făcut pentru Tine, Doamne, și neliniștit este sufletul meu în mine până nu se va odihni întru Tine”*. **Sufletul omului nu se odihnește și nu-și găsește pacea decât în Dumnezeu**, în „Iisus Hristos, Care este pacea noastră” (Efeseni 2,14). De aceea, în slujbele Bisericii auzim mereu binecuvântarea preotului: *„Pace vouă”*, precum și îndemnul: *„Pentru pacea a toată lumea (...) și pentru unirea tuturor (oamenilor), Domnului să ne rugăm”*, sau cererea: *„Ziua toată, desăvârșită, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem”*.

Dacă ne rugăm stăruitor și cu credință la biserică, acasă, pe drum, la lucru, în toată vremea, după cum ne îndeamnă Sfântul Apostol Pavel: *„Rugați-vă neîncetat”* (I Tesaloniceni 5,17), primim pace în sufletele noastre și toate cererile de folos. Însă pacea trebuie păstrată, evitând ocaziile de ceartă și de răzbunare.

Sfântul Apostol Petru ne îndeamnă: „*Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită*” (I Petru 5,8).

Nimic nu urăște mai mult diavolul decât pacea și armonia între oameni. Pentru că acolo unde este pace și armonie, acolo este Dumnezeu. Cuvântul „diavol” înseamnă „cel care dezbină”, „cel care seamănă ură și vrăjmășie”. Diavolul ne ispitește mereu cu neînțelegeri în familie, la lucru, în societate, între neamuri și popoare, pentru ca lumea să nu aibă pace. Lucrarea diavolului este opusă lui Dumnezeu, Care voințește ca pe pământ să fie pace și între oameni bună voie (cf. Luca 2,14). De aceea, Sfântul Apostol Iacov ne îndeamnă, zicând: „*Stați împotriva diavolului*” (Iacov 4,7). **Împotriva diavolului și a păcatului trebuie să ne luptăm „până la sânge” (Evrei 12,4) prin rugăciune, prin post, prin tăierea vocii proprii și smerenie, prin răbdarea necazurilor și facerea de bine.**

Mai cu seamă prin smerenie biruim cursele diavolului și dobândim pacea inimii. De aceea, Mântuitorul ne cere, zicând: „*Învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre*” (Matei 11,29). Însă blândețea și smerenia, prin care ne asemănăm cu Mântuitorul nu sunt ușor de câștigat. Trebuie să te rogi mult și să te lupți cu tine însuși ca să birui pe omul cel vechi din sufletul tău și să devii om nou, bun, blând și smerit ca și Hristos. În sufletul nostru se ascund multe vicii și porniri rele care așteaptă doar ocazia să se manifeste. Ori toate aceste porniri rele trebuie împlânzite și transformate în virtuți, adică în obișnuințe bune.

Toți dorim ca cei din jurul nostru să se schimbe și să fie buni. Dar schimbarea în bine a mediului în care trăim, în primul rând

În familia proprie, începe cu mine, cu tine, cu fiecare dintre noi. **Nu putem impune schimbarea altora dacă nu ne schimbăm noi înșine.** „Dobândește pacea și mii de oameni din jurul tău se vor mântui!”, îndeamnă Sfântul Serafim din Sarov.

Să mai știm și aceasta, că **nimic nu ne ajută mai mult ca să ne smerim decât necazurile vieții.** Când ai o boală, un necaz, un vrăjmaș care-ți vrea răul, nu poți face altceva decât să-ți înmulțești rugăciunea, strigând la Dumnezeu, ziua și noaptea, ca să te ierte și să te ajute. Necazurile și suferințele sunt îngăduite de Dumnezeu pentru ca să ne smerim, să devenim mai buni, mai blânzi și mai smeriți. De aceea **Părinții duhovnicești numesc necazurile vieții „sfinte necazuri”, căci prin ele ne întoarcem la Dumnezeu Care ne dă pacea inimii.**

Închei acest cuvânt pastoral cu un citat din Psalmul 33 (12-13): „Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea”.

Punându-vă la inimă aceste învățături, vă urez să petreceți Sfințele Sărbători ale Învierii Domnului cu pace și bucurie și mă rog Mântuitorului Iisus Hristos, Cel ce a biruit moartea, să vă dea curajul și puterea de a birui tot păcatul și răul în viața voastră!

Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!

+ *Serafim*

Arhiepiscop și Mitropolit

Sărbători fericite!

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă! și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuți ridicare.

(Condacul Învierii Domnului)

**Mitropolia Ortodoxă Română
a Germaniei, Europei Centrale și de Nord**

**Arhiepiscopia Ortodoxă Română
a Germaniei, Austriei și Luxemburgului**

Fürther-Str. 166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: +49(0)911/ 323 69 10; Fax: /323 69 12

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de

Internet: www.mitropolia-ro.de